

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 62/25

Luxembourg, 3. junij 2025

Sodba Sodišča v zadevi C-460/23 | [Kinsa]¹

Državljana tretje države, ki nezakonito vstopi v Evropsko unijo, ni mogoče kaznovati zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu zgolj zato, ker ga spremlja njegov mladoletni otrok

Tak starš namreč zgolj izvršuje svojo odgovornost do otroka

Italijansko sodišče je Sodišču postavilo vprašanje o obsegu splošne kršitve zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu, ki jo določa pravo Unije. Sodišče je odgovorilo, da pod to kršitev ne spada ravnanje osebe, ki v nasprotju z ureditvijo v zvezi z gibanjem oseb prek meja na ozemlje države članice pripelje mladoletni osebi, ki sta državljanki tretje države in ki jo spremljata ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje. Tako ravnanje namreč ne pomeni pomoči pri nezakonitem priseljevanju, ki ga pravo Unije želi preprečiti, temveč gre pri tem ravnanju za to, da ta oseba izvršuje odgovornost, ki jo ima do teh mladoletnih oseb na podlagi njihovega družinskega razmerja. Pravo Unije torej nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki tako ravnanje kazensko preganja.

Državljanica tretje države se je s hčerjo in nečakinjo, ki sta bili obe mladoletni in ki sta imeli državljanstvo te tretje države, avgusta 2019 ob prihodu letala iz navedene tretje države zglasila na mejnem prehodu na letališču v Bologni (Italija) in predložila ponarejene potne liste. Nato je bila prijeta in zoper njo je bil uveden kazenski postopek zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu. Navedla je, da je iz svoje izvirne države pobegnila, ker je njen nekdanji partner njej in njeni družini grozil s smrtjo. Ker se je bala za telesno nedotakljivost svoje hčere in svoje nečakinje, glede katere je dejansko izvrševala pravico do varstva in vzgoje po smrti njene matere, ju je vzela s seboj. Kmalu zatem je vložila prošnjo za mednarodno zaščito.

Sodišče v Bologni se je v okviru kazenskega postopka obrnilo na Sodišče. To sodišče je nato preučilo vprašanje, ali tako ravnanje spada pod splošno kršitev zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu v smislu prava Unije² in ali ga je mogoče kaznovati s kazenskimi sankcijami.

Sodišče je odgovorilo, prvič, da **ravnanje osebe, ki v nasprotju z ureditvijo v zvezi z gibanjem oseb prek meja na ozemlje države članice pripelje mladoletni osebi, ki sta državljanki tretje države in ki jo spremljata ter glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje, ne spada pod splošno kršitev zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu v smislu prava Unije.**

Pri takem ravnanju gre namreč za to, da ta oseba izvršuje odgovornost, ki jo ima do teh mladoletnih oseb na podlagi njihovega družinskega razmerja ter na podlagi dejanskega izvrševanja pravice do varstva in vzgoje. Nasprotna razlaga bi povzročila posebno resen poseg v temeljno pravico do spoštovanja družinskega življenja in v temeljne pravice otroka, določene v členih 7 in 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki bi pomenil poseg v bistveno vsebino teh temeljnih pravic.

Ta razlaga je v obravnavanem primeru potrebna tudi ob upoštevanju temeljne pravice do mednarodne zaščite. Načeloma namreč za osebo, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, ni mogoče šteti, da v državi nezakonito prebiva, dokler ni odločeno o njeni prošnji na prvi stopnji, niti ta oseba ne more biti podvržena kazenskimi sankcijam

ne zaradi svojega nedovoljenega vstopa ne zaradi dejstva, da sta jo ob tem vstopu spremljali njena hči in njena nečakinja, glede katerih dejansko izvršuje pravico do varstva in vzgoje.

Sodišče je odgovorilo, drugič, da pravo Unije nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki tako ravnanje kazensko preganja.

Države članice namreč ne smejo preseči obsega splošne kršitve zakona zaradi pomoči pri nedovoljenem vstopu, kot je opredeljena v pravu Unije, tako da bi vanjo – ob kršitvi Listine – vključile ravnanja, ki jih to pravo ne ureja.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

[Tu](#) je povezava na pojasnjevalni videoposnetek predsednika Sodišča Evropske unije o sodbi.

Ostanite povezani!

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

² [Direktiva Sveta 2002/90/ES](#) z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju.